

Հովելի Գիրքը և Լատդիկիայի Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցին — Թիվ երեսունչորս

Jeff Pippenger

2026-01-27

Թիվ երեսունչորս

Որպեսզի անապատում ձայն լինի, պետք է անապատ լինի: 2023 թվականի հուլիսին մի ձայն սկսեց հնչել՝ վկայելով, որ Հուդայի ցեղի Առյուծը այդ ժամանակ բացում էր Իր մասին հայտնությունը, ինչպես ներկայացված է Հայտնության գրքի առաջին գլխում: 2020 թվականի շաբաթ օրը՝ հուլիսի 18-ին, եղած հիասթափությունը սկիզբ դրեց Հայտնություն տասնմեկերորդ գլխի երեքուկես օրվան, որն ավարտվեց շաբաթ օրը՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 30-ին: Այդ շաբաթ օրը, 2020 թվականի հուլիսից ի վեր առաջին անգամ, Future for America-ը հրապարակայնորեն խոսեց Zoom-ի հանդիպման ժամանակ:

Այդ պահից ի վեր Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը աստիճանաբար բացվել է: Այն սկսվեց «Ճշմարտություն» բառի հայտնությամբ, որը հետո ընկալվեց որպես եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և քսաներկուերորդ տառերով ուրվագծված երեք քայլերի մի կառուցվածք, որոնք միասին կազմում են «Ճշմարտություն» բառը: «Ճշմարտություն» բառի կառուցվածքի մեջ ներկայացված այդ երեք քայլերը հին ճշմարտություն էին՝ դրված նոր շրջանակի մեջ:

Տարիներ շարունակ մենք ցույց ենք տվել, որ գավթի, սուրբ տեղի և Սրբոց Սրբոցի երեք աստիճանները զուգահեռ էին Սուրբ Հոգու երեք գործերին, երբ Նա գավթում մեղքի համար համոզում է, սուրբ տեղում արդարությունն է դրսևորում և Սրբոց Սրբոցում դատում: Մենք արձանագրել ենք, որ այս երեք աստիճանները դրսևորվում են Աստծո Խոսքի ամբողջ ընթացքում, սակայն այդ բոլոր ըմբռնումները, 2023 թվականի դրությամբ, խոշորացվեցին «Ճշմարտության» շրջանակի միջոցով: Հին ճշմարտությունը վերցնելով և այն ճշմարտության նոր շրջանակի մեջ դնելով՝ հենց դա է անում Քրիստոսը, երբ Նա աստիճանաբար բացում է Իր Խոսքի կնիքները: «Անապատը», որ ավարտվեց 2023 թվականին, ներկայացնում է մարգարեական «վերջի ժամանակ», երբ մի մարգարեություն բացվում է: Այդ մարգարեությունը Հիսուս Քրիստոսի հայտնությունն է, ով է «Ճշմարտությունը»:

«Փրկչի ժամանակ հրեաներն այնքան էին ծածկել ճշմարտության թանկագին գոհարները ավանդության և առասպելի աղբով, որ անհնար էր գանազանել ճշմարիտը կեղծից: Փրկիչը եկավ, որպեսզի հեռացնի սնահավատության և երկար փայփայված մոլորությունների աղբը և Աստծո Խոսքի գոհարները դնի ճշմարտության շրջանակի մեջ: Ի՞նչ կաներ Փրկիչը, եթե նա այժմ մեզ մոտ զար այնպես, ինչպես եկավ հրեաների մոտ: Նա պիտի կատարեր նմանատիպ մի գործ՝ հեռացնելով ավանդության և ծիսականության աղբը: Հրեաները մեծապես խռովվեցին, երբ նա կատարեց այս գործը: Նրանք տեսադաշտից կորցրել էին Աստծո

սկզբնական ճշմարտությունը, բայց Քրիստոսը այն կրկին տեսանելի դարձրեց: Մեր գործն է Աստծո թանկագին ճշմարտությունները ազատել սնահավատությունից և մոլորությունից: Ի՞նչ գործ է մեզ վստահված ավետարանում»: Review and Herald, June 4, 1889.

Մեր գործն է «Աստծո թանկարժեք ճշմարտությունները ազատել սնահավատությունից և սխալից» և «Աստծո Խոսքի գոհարները դնել ճշմարտության շրջանակի մեջ»: 2023 թվականին Տերը ներկայացրեց ճշմարտության շրջանակը՝ այն կառուցվածքով, որը ներկայացված է «Ճշմարտություն» բառով: Այդ շրջանակը տեսանելի է դարձնում Աստծո «բնօրինակ» ճշմարտությունները:

«Մոլորության փոշին ու աղբը թաղել են ճշմարտության թանկագին գոհարները, սակայն Տիրոջ աշխատակիցները կարող են բացահայտել այդ գանձերը, այնպես որ հազարավորներ հաճույքով և երկյուղած զարմանքով կնայեն դրանց: Աստծո հրեշտակները կլինեն խոնարհ աշխատողի կողքին՝ շնորհք և աստվածային լուսավորություն տալով, և հազարավորներ կառաջնորդվեն աղոթելու Դավթի հետ. «Բաց դու իմ աչքերը, որպեսզի տեսնեմ քո օրենքից սքանչելի բաներ»: Ճշմարտությունները, որոնք դարեր շարունակ անտեսված և ականջալուր չեղած են եղել, կբռնկվեն Աստծո սուրբ խոսքի լուսավորված էջերից: Այն եկեղեցիները, որոնք լսել, մերժել և ոտնակոխ են արել ճշմարտությունը, ընդհանրապես ավելի անօրեն կվարվեն, սակայն «իմաստունները», այսինքն՝ նրանք, ովքեր ազնիվ են, կհասկանան: Գիրքը բացված է, և Աստծո խոսքերը հասնում են նրանց սրտերին, ովքեր փափագում են ճանաչել Նրա կամքը: Երկնքից իջնող այն հրեշտակի բարձր աղաղակի ժամանակ, որ միանում է երրորդ հրեշտակին, հազարավորներ կարթնանան այն թմբիրից, որը դարեր շարունակ տիրել է աշխարհին, և կտեսնեն ճշմարտության գեղեցկությունն ու արժեքը»: Review and Herald, December 15, 1885.

«Տիրոջ գործավորները», որոնք «իմաստուններն» են և «որոնք ազնիվ են», «կհասկանան» և «կբացահայտեն» «գանձեր, որպեսզի հազարավորները նայեն դրանց հրճվանքով և ակնածանքով»: Դժբախտաբար Լաոդիկյան աղվենտիզմի համար, երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի ժամանակ իրենց թմբիրից արթնացողները նրանք չեն, որովհետև դա Կիրակնօրյա օրենքն է, և աղվենտիզմի արթնանալու համար դա չափազանց ուշ է: Տասնմեկերորդ ժամի գործավորներն իրենց «թմբիրից» արթնանում են «երրորդ հրեշտակին միացող հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի» ժամանակ՝ շուտով գալիք Կիրակնօրյա օրենքի առնչությամբ: 2024 թվականից ի վեր «Ճշմարտություններ, որոնք դարեր շարունակ անտեսված և անուշադիր են եղել», «բոցկլտալով դուրս են ժայթքել Աստծո սուրբ խոսքի լուսավորված էջերից»:

Եսայիա 22:22-ում Եղիակիմին տրվում է մի բանալի, իսկ Մատթեոս 16-ում Պետրոսին տրվում են արքայության բանալիները:

Եվ Դավթի տան բանալին պիտի դնեմ նրա ուսի վրա. նա պիտի բացի, և ոչ ոք պիտի չփակի. և նա պիտի փակի, և ոչ ոք պիտի չբացի: Եսայիա 22:22.

«Բանալին» տրված է Փիլադելփիային, որովհետև դա Սուրբ Գրքերում միակ մյուս տեղն է, որտեղ հիշատակվում է բացելու և փակելու բանալին:

Եվ Փիլադելֆիայի եկեղեցու հրեշտակին գրի՛ր. Այս է ասում Սուրբը, Ճշմարիտը, որ ունի Դավթի բանալին, որ բացում է, և ոչ ոք չի փակում, և փակում է, և ոչ ոք չի բացում. Գիտեմ քո գործերը. ահա, քո առաջ բաց դուռ եմ դրել, և ոչ ոք չի կարող այն փակել. որովհետև դու քիչ գործություն ունես, և պահել ես իմ խոսքը, և չես ուրացել իմ անունը: Հայտնություն 3:7, 8.

Վիճաբանող հրեաների հետ վերջին հանդիպման ժամանակ Քրիստոսը բարձրացրեց մի հարց, որին հրեաները չէին կարող պատասխանել:

Եվ մինչ փարիսեցիները միասին հավաքված էին, Հիսուսը հարցրեց նրանց՝ ասելով. «Ի՞նչ եք կարծում Քրիստոսի մասին. ո՞ւմ որդին է Նա»: Նրանք ասացին Նրան. «Դավթի Որդին»: Նա ասաց նրանց. «Ապա ինչպե՞ս է Դավիթը հոգով Նրան Տեր կոչում՝ ասելով. «Տերն ասաց իմ Տիրոջը. Նստի՛ր իմ աջ կողմը, մինչև որ Քո թշնամիներին Քո ոտքերի պատվանդան դարձնեմ»: Ուրեմն եթե Դավիթը Նրան Տեր է կոչում, ինչպե՞ս է Նա նրա որդին»:

Եվ ոչ ոք չկարողացավ նրան մի խոսք պատասխանել, և այդ օրից սկսած այլևս ոչ ոք չհանդգնեց նրան հարց տալ: Մատթեոս 22:41–46.

Հրեաները անկարող էին հասկանալու Դավթի և Քրիստոսի մարգարեական փոխհարաբերությունը, քանի որ նրանց պակասում էին մարգարեական բանալիները՝ տող առ տող աստվածաշնչյան լեզուն հասկանալու համար: Քրիստոս Իր հաղորդակցությունը հրեաների հետ ավարտեց՝ ցույց տալով, որ նրանց կուրությունը հիմնված էր ճշմարտության Խոսքը ճիշտ բաժանելու նրանց անկարողության վրա: Նա ցույց էր տվել, որ եթե դուք հասկանալիք Մովսեսին, կհասկանալիք նաև Քրիստոսին, բայց նրանք չէին հասկանում այն Գրությունները, որոնք իրենք պնդում էին պաշտպանել և պահպանել:

«Դավթի տան» «բանալին» տրվեց միլլերականներին, որոնք Փիլադելֆիայի եկեղեցին էին: «Բանալին» բարենորոգչական շարժում էր, որը ներկայացված էր բաց և փակ դռներով: 1798 թվականից մինչև 1863 թվականը միլլերական շարժումը Փիլադելֆիայի փորձառությունից անցավ դեպի Լաոդիկիայի փորձառությունը՝ միաժամանակ շարժումից վերածվելով եկեղեցու: 1844 թվականի ապրիլի 19-ին մի դուռ բացվեց և մի դուռ փակվեց, ինչպես 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին մի դուռ բացվեց և մի դուռ փակվեց, ինչպես նաև 1863 թվականին մի դուռ բացվեց և մի դուռ փակվեց:

Եղիակիմը ուներ մի բանալի, իսկ Պետրոսին տրվեցին «բանալիներ»: Միավոր թվով բանալին 1844 թվականի փակ դուռն էր:

«Սրբաբանի թեման այն բանալին էր, որը բացեց 1844 թվականի հիասթափության խորհրդավորությունը: Այն տեսադաշտ բերեց ճշմարտության մի ամբողջական համակարգ՝ փոխկապակցված ու ներդաշնակ, ցույց տալով, որ Աստծո ձեռքն էր առաջնորդել մեծ գալուստի շարժումը և, լույսի բերելով Նրա ժողովրդի դիրքն ու գործը, բացահայտում էր ներկա պարտականությունը»: The Great Controversy, 423.

Սրբաբանի թեման այն բանալին էր, որ բացեց 1844 թվականի փակ դուռը, սակայն Պետրոսին նույնպես տրվեցին արքայության բանալիները:

Եվ Հիսուսը պատասխանեց ու ասաց նրան. «Երանելի՛ ես դու, Սիմոն Բար-Յովնա, որովհետև մարմինն ու արյունը քեզ չհայտնեցին դա, այլ Իմ Հայրը, որ երկնքում է: Եվ Ես էլ ասում եմ քեզ, թե դու Պետրոս ես, և այս վեմի վրա պիտի շինեմ Իմ եկեղեցին, և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի: Եվ քեզ պիտի տամ երկնքի արքայության բանալիները. և ինչ որ կապես երկրի վրա, կապված պիտի լինի երկնքում, և ինչ որ արձակես երկրի վրա, արձակված պիտի լինի երկնքում»: Մատթեոս 16:17–19.

Տող առ տող, Փիլադելփիան՝ վերջին ուխտի հարսը, ինչպես ներկայացված է Պետրոսով, ստանում է թե՛ Դավթի տան բանալին, և թե՛ երկնքի արքայության բանալիները: Դավթի տան բանալին վերջին թեման էր, որի շուրջ Հիսուսը հաղորդակցվեց փարիսեցիների հետ:

Երբ փարիսեցիները հավաքված էին, Հիսուսը հարցրեց նրանց՝ ասելով. «Ի՞նչ եք կարծում Քրիստոսի մասին. ո՞ւմ որդին է Նա»: Նրանք Նրան ասացին. «Դավթի Որդին»: Նա նրանց ասաց. «Ապա ինչպե՞ս է Դավիթը Հոգով Նրան Տեր կոչում՝ ասելով. “Տերն ասաց իմ Տիրոջը. Նստի՛ր իմ աջ կողմում, մինչև որ Քո թշնամիներին դնեմ Քո ոտքերի պատվանդան”: Եթե, ուրեմն, Դավիթը Նրան Տեր է կոչում, ապա ինչպե՞ս է Նա նրա որդին»:

Եվ ոչ ոք կարող չէր նրան մի խոսք պատասխանել, և այդ օրվանից այլևս ոչ ոք չհամարձակվեց նրան ավելի հարցեր տալ: Մատթեոս 22:41–46.

Դավթի և նրա Տիրոջ թեման հենց այն է, որով Պետրոսը սկսում է Պենտեկոստեին վերնատանը՝ երրորդ ժամին: Այն թեման, որ փակեց փարիսեցիների և Քրիստոսի միջև փոխգործակցության դուռը, այն բանալին է, որ Պետրոսը գործածեց՝ Պենտեկոստեին վերնատան դուռը բացելու համար:

Քանզի Դավիթը երկինքներ չհամբարձավ, բայց ինքն էլ ասում. «Տերն ասաց իմ Տիրոջը. Նստի՛ր իմ աջ կողմը, մինչև որ քո թշնամիներին քո ոտքերի պատվանդան դարձնեմ»: Ուստի Իսրայելի ամբողջ տունը թող վստահապես իմանա, որ Աստված այն նույն Հիսուսին, որին դուք խաչեցիք, և՛ Տեր, և՛ Քրիստոս արեց:

Երբ նրանք այս լսեցին, նրանց սրտերը խոցվեցին, և ասացին Պետրոսին ու մնացած առաքյալներին. «Մարդի՛կ եղբայրներ, ի՞նչ անենք»:

Այն ժամանակ Պետրոսը նրանց ասաց. Ապաշխարեցե՛ք, և ձեզնից յուրաքանչյուրը թող մկրտվի Հիսուս Քրիստոսի անունով՝ մեղքերի թողության համար, և դուք պիտի ընդունեք Սուրբ Հոգու պարգևը: Որովհետև խոստումը ձեզ է, և ձեր որդիներին, և բոլոր հեռավորներին, որոնց մեր Տեր Աստվածը կկանչի: Եվ շատ այլ խոսքերով էլ նա վկայում էր և հորդորում՝ ասելով. Փրկեցե՛ք ձեզ այս ապականյալ սերնդից: Ապա նրանք, որ հոժարությամբ ընդունեցին նրա խոսքը, մկրտվեցին, և նույն օրը նրանց թվին ավելացան մոտ երեք հազար հոգի: Գործք 2:34–41.

Պետրոսն ուներ կապելու կամ արձակելու բանալիները, և երբ նա այդպես էր վարվում, երկինքը համաձայն էր Պետրոսի գործողության հետ: Պետրոսը ներկայացնում է Աստվածության և մարդկության համատեղ գործակցությունը՝ Աստծո Խոսքի ճշմարտությունները բացելու համար: Երբ այդ ճշմարտությունները բացվում են, դրանք ներկայացվում են որպես գիտություն:

«Գիտության բանալին» Քրիստոսի օրերում վերցվել էր նրանց կողմից, ովքեր պետք է այն պահեին՝ Հին Կտակարանի Սուրբ Գրություններում իմաստության գանձարանը բացելու համար: Ռաբբիներն ու ուսուցիչները փաստորեն փակել էին երկնքի արքայությունը աղքատների և տառապյալների առաջ և նրանց թողել էին կորչելու: Իր խոսքերում Քրիստոս միանգամից շատ բաներ չէր ներկայացնում նրանց առջև, որպեսզի չշփոթեցնի նրանց միտքը: Նա յուրաքանչյուր կետը պարզ ու հստակ էր դարձնում: Նա չէր արհամարհում մարգարեությունների մեջ եղած հին և ծանոթ ճշմարտությունների կրկնությունը, եթե դրանք ծառայում էին Նրա նպատակին՝ գաղափարներ ներշնչելու համար:

«Քրիստոսը ճշմարտության բոլոր հինագույն գանձերի սկզբնաղբիւրն էր: Թշնամու գործադրութեամբ այդ ճշմարտութիւնները տեղահանուած էին: Դրանք կտրուած էին իրենց ճշմարիտ դիրքից և դրված՝ մոլորութեան կառուցուածքի մէջ: Քրիստոսի գործն էր վերահաստատել և ամրապնդել այդ թանկագին գոհարները ճշմարտութեան շրջանակի մէջ: Ճշմարտութեան այն սկզբունքները, որոնք Ինքը տվել էր աշխարհը օրհնելու համար, սատանայի միջոցաւ թաղուած էին և, ըստ երեւոյթի, վերացած: Քրիստոսը ազատեց դրանք մոլորութեան աղբից, շնորհեց նրանց նոր, կենդանի զօրութիւն և հրամայեց, որ փայլեն որպէս թանկագին գոհարներ և յաւիտեան հաստատուն մնան:»

«Քրիստոս Ինքը կարող էր գործածել այս հին ճշմարտություններից որևէ մեկը՝ առանց իսկ ամենաչնչին մասնիկը փոխառելու, որովհետև Նա էր դրանց բոլորի սկզբնաղբիւրը: Նա դրանք դրոշմել էր յուրաքանչյուր սերնդի մտքի և մտածողության մեջ, և երբ եկավ մեր աշխարհը, Նա վերադասավորեց և կենսավորեց այն ճշմարտությունները, որոնք մեռած էին դարձել՝ դրանք ավելի ազդեցիկ դարձնելով ապագա սերունդների օգտի համար: Հիսուս Քրիստոսն էր, որ ուներ ճշմարտությունները աղբից փրկելու և դարձյալ աշխարհին տալու զորությունը՝ առավել, քան իրենց սկզբնական թարմությամբ և զորությամբ»:
Manuscript Releases, h. 13, 240, 241.

Պետրոսի բանալիները կոչված էին կապելու և արձակելու, իսկ Պետրոսը ներկայացնում է վերջին քրիստոնյա հարսին, որոնք հարյուր քառասունչորս հազարն են: Պետրոսի կապելու պատգամը, ինչպես ներկայացված է հարյուր քառասունչորս հազարների վկայության մեջ, կնքումն է: Պետրոսի արձակելու պատգամը հարյուր քառասունչորս հազարների վկայության մեջ երրորդ վայի իսլամն է:

«Ապա ես տեսա երրորդ հրեշտակին: Ինձ ուղեկցող հրեշտակն ասաց. «Երկյուղալի է նրա գործը: Սոսկալի է նրա առաքելությունը: Նա այն հրեշտակն է, որ պետք է ցորենը որումներից ընտրի և ցորենը երկնային շտեմարանի համար կնքի, կամ

կապի: Այս բաները պետք է լիովին կլանեն ամբողջ միտքը, ամբողջ ուշադրությունը»»: Early Writings, 119.

Կապված ցորենը ներկայացված է Հոգեգալստյան առաջին պտուղների ցորենի ընծայով, որը, որպես շարժական ընծա, պիտի ներկայացներ հարյուր քառասունչորս հազարների դրոշի բարձրացումը: Աստծո ժողովրդի կնքումը Պետրոսի ներքին պատգամն է, որը տեղի է ունենում երրորդ վայի իսլամի պատմության ընթացքում, որ 9/11-ից սկսած աստիճանաբար արձակվում է:

Եվ այս բաներից հետո տեսա չորս հրեշտակների, որոնք կանգնած էին երկրի չորս անկյուններում՝ բռնած երկրի չորս հողմերը, որպեսզի հողմը չփչի ո՛չ երկրի վրա, ո՛չ ծովի վրա, ո՛չ էլ որևէ ծառի վրա: Եվ տեսա մի ուրիշ հրեշտակի, որ ելնում էր արևելքից՝ ունենալով կենդանի Աստծու կնիքը. և նա բարձր ձայնով աղաղակեց այն չորս հրեշտակներին, որոնց տրված էր վնասել երկիրն ու ծովը, ասելով. «Մի՛ վնասեք ո՛չ երկրին, ո՛չ ծովին, ո՛չ էլ ծառերին, մինչև որ մեր Աստծու ծառաներին նրանց ճակատների վրա կնիք դնենք»: Հայտնություն 7:1-3.

Այն չորս հողմերը, որոնք զսպված էին Աստծո ժողովրդի կապելու ընթացքում, ազատ արձակվեցին 9/11-ին, ապա զսպվեցին կրտսեր Ջորջ Բուշի կողմից: Պետրոսի արտաքին պատգամը իսլամն է, և արձակվելն ու զսպվելը, եթե իսլամը արտաքին պատգամն է, այն արտաքին պատգամն է, որ անցնում է կնքման ողջ ժամանակահատվածով: Պետրոսի մարդկայնությունը կապված է Աստվածության հետ, որովհետև նրան տրված բանալիները ներկայացնում են երկնքի և երկրի միջև համաձայնությունը:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

Չարի խավարը պարուրում է նրանց, ովքեր անտեսում են աղոթելը: Թշնամու շշնջված գայթակղությունները նրանց հրապուրում են մեղք գործելու. և այս ամենը այն պատճառով է, որ նրանք չեն օգտվում այն արտոնություններից, որոնք Աստված տվել է նրանց աղոթքի աստվածային սահմանման մեջ: Ինչո՞ւ պետք է Աստծո որդիներն ու դուստրերը դժկամ լինեն աղոթելու, երբ աղոթքը հավատի ձեռքում եղած բանալին է՝ բացելու երկնքի շտեմարանը, որտեղ պահված են Ամենագործի անսահման պաշարները: Առանց անդադար աղոթքի և ջանադիր հսկողության մենք վտանգի մեջ ենք՝ անփույթ դառնալու և ուղիղ ճանապարհից շեղվելու: Հակառակորդը շարունակ ձգտում է խոչընդոտել ճանապարհը դեպի ողորմության աթոռը, որպեսզի մենք ջերմեռանդ աղաչանքով և հավատքով չստանանք շնորհ և գործություն՝ գայթակղությանը դիմադրելու համար:

«Կան որոշ պայմաններ, որոնց դեպքում մենք կարող ենք ակնկալել, որ Աստված կլսի և կպատասխանի մեր աղոթքներին: Դրանցից առաջիններից մեկն այն է, որ մենք զգանք Նրանից օգնության մեր կարիքը: Նա խոստացել է. «Ծառավիճ ջուր պիտի թափեմ, և չոր երկրի վրա՝ հեղեղներ»: Եսայիա 44:3: Նրանք, ովքեր սոված ու ծարավ են արդարության համար, ովքեր տենչում են Աստծուն, կարող են վստահ լինել, որ պիտի հազենան: Միտքը պետք է բաց լինի Հոգու ազդեցության համար, այլապես Աստծո օրհնությունը չի կարող ընդունվել»:

«Մեր մեծ կարիքն ինքնին փաստարկ է և առավել պերճախոսությամբ բարեխոսում է մեր օգտին: Բայց անհրաժեշտ է Տիրոջը որոնել, որպեսզի Նա այս բաները մեզ համար անի: Նա ասում է. «Խնդրեցե՛ք, և ձեզ պիտի տրվի»: Եվ՝ «Նա, որ Իր իսկ Որդուն չխնայեց, այլ Նրան մեզ բոլորիս համար մատնեց, ինչպե՞ս Նրանով հանդերձ մեզ ամեն բան ձրիաբար չի տա»: Մատթեոս 7:7; Հռոմեացիներ 8:32:

«Եթե մեր սրտերում անօրենություն ենք պահում, եթե կառչում ենք որևէ գիտակցված մեղքից, Տերը մեզ չի լսի. սակայն ապաշխարող, սրտամաշ հոգու աղոթքը միշտ ընդունվում է: Երբ բոլոր գիտակցված սխալները շտկված լինեն, կարող ենք հավատալ, որ Աստված կպատասխանի մեր խնդրանքներին: Մեր սեփական արժանիքը երբեք չի կարող մեզ հանձնարարել Աստծո բարեհաճությանը. մեզ կփրկի Հիսուսի արժանավորությունը, մեզ կմաքրի Նրա արյունը. սակայն մենք ևս գործ ունենք անելու՝ ընդունվելու պայմաններին համապատասխանելով»:

«Հաղթական աղոթքի մեկ այլ տարր է հավատքը: «Ով որ Աստծուն է գալիս, պետք է հավատա, թե Նա կա, և թե Նա վարձատրում է նրանց, ովքեր ջանասիրաբար փնտրում են Իրեն»: Եբրայեցիս 11:6: Հիսուսն Իր աշակերտներին ասաց. «Ինչ էլ որ ցանկանաք, երբ աղոթում եք, հավատացեք, թե ստանում եք այն, և կունենաք այն»: Մարկոս 11:24: Մի՞ թե մենք ընդունում ենք Նրա խոսքը այնպես, ինչպես այն է»: Քրիստոսին դեպի ճանապարհ, 94–96:

«Ահա մի դաս այն երիտասարդների համար, ովքեր դավանում են, թե Աստծու ծառաներ են, կրում են Նրա պատգամը, և որոնք իրենց իսկ գնահատմամբ բարձրացված են: Նրանք իրենց փորձառության մեջ ոչ մի արտակարգ բան չեն կարող մատնանշել, ինչպես Եղիան կարող էր, սակայն իրենց վեր են զգում այն պարտականությունները կատարելուց, որոնք իրենց աչքին ստորակարգ են թվում: Նրանք չեն կամենում իջնել իրենց ծառայողական արժանապատվությունից, որպեսզի անհրաժեշտ ծառայություն մատուցեն՝ վախենալով, թե ծառայի գործ պիտի անեն: Այդպիսիները պետք է սովորեն Եղիայի օրինակից: Նրա խոսքը երեք տարի փակեց երկնքի գանձերը՝ ցողն ու անձրևը, երկրից: Միայն նրա խոսքն էր բանալին՝ երկինքը բացելու և անձրևի հեղեղներ բերելու համար: Նա պատվեց Աստծուց, երբ իր պարզ աղոթքն էր մատուցում թագավորի և Իսրայելի հազարավորների ներկայությամբ, որի պատասխանով կրակ փայլատակեց երկնքից և բոցավառեց զոհասեղանի կրակը: Նրա ձեռքը կատարեց Աստծու դատաստանը՝ սպանելով Բահադի ութ հարյուր հիսուն քահանաներին. և սակայն, այդ օրվա հյուծիչ աշխատանքի և ամենանշանավոր հաղթանակից հետո, նա, ով կարող էր ամպեր, անձրև և կրակ իջեցնել երկնքից, պատրաստակամ եղավ կատարել ստորակարգ սպասավորի ծառայությունը և մթության մեջ, քամու ու անձրևի տակ վազել Աքաաբի կառքի առաջ՝ ծառայելու այն իշխանի, որին նա չէր երկյուղել իր երեսին հանդիմանել իր մեղքերի ու հանցանքների համար: Թագավորն անցավ դարպասներից ներս: Եղիան փաթաթվեց իր պատմուճանի մեջ և պառկեց մերկ երկրի վրա»: Վկայություններ, հատոր 3, 287: